

kunne afgive et passende Grundlag for den mere omfattende Ordning, der vil blive nødvendig, hvis en ny Lov udgaar for hele Landet. — Gjennemførelsen af Kontrolen, som, overensstemmende med hvad Kommissionen forud har udtalt, fremfor Alt maa være søgaaende og kunne optræde med fornøden Autoritet og Eftertryk, vil formentlig vinde ved en Samvirken mellem Indenrigs- og Marineministeriet, hvorfor en saadan Samvirken turde være at anbefale“.

3. Foranstaltninger, der egne sig for at sikre Fiskerisager paa det administrative Omraade en hurtig Forretningsgang samt Afgjørelse, grundet paa sagkyndigt Skjøn.

Efterat dette Emne var indledet af Formanden og Mourier, besluttede Kommissionen efter pleiet Forhandling at udtale:

„At Fiskerianliggenderne bør indordnes under et eget Kontor med en egen, sagkyndig Kontorchef under Indenrigsministeriet.“

4. Understøttelse til Anlæg og Vedligeholdelse af Baadehavne.

Dette Anliggende, der havde været overdraget Noersgaard og Willumsen til Forberedelse og Udvikling, blev gjentagne Gange forhandlet, hvorefter Kommissionen bestemte sig for endelig at udtale:

„At disse Anlæg, allerhelst med en dertil eller et Punkt i sammes Nærhed løbende Jernbane, maa stilles i første Række blandt de Foranstaltninger, der bør træffes til Fiskeriernes Fremme. Idet Kommissionen derhos i alt Væsentligt tiltræder Indenrigsministeriets Strivelse til Frederiksborg Amt af 14de Juni 1877, finder den det baade billigt og retfærdigt, at Amtsraadet overtager Tilsynet med flige Havnes Anlæg og Vedligeholdelse, og at det Manglende dertil udredes af Amtskommunen.“

5. Assurance for Tab af Baade og Fiskeredskaber af anden Art end Ildsvaade.

Formanden indledede Forhandlingen og gav Beretning om nogle Foreninger, som hist og her vare stiftede af Fiskerne selv til gjensidig Forsikring. Anliggendet var atter og atter til Forhandling under Møderne med følgende endelige Resultat:

„Kommissionen antager ikke, efter de hidtil gjorte Erfaringer, at Forsikring af Baade og Fiskeredskaber er gennemførlig uden som gjensidig, i snevrere Kredse og angaaende bestemte Arter af Redskaber og Fiskeri for sig. Foreninger derom fortjene vistnok paa enhver mulig Maade Opmuntring; men Kommissionen indser ikke, at Staten kan træde organiserende til, saasom ved Dannelsen af en Centralbestyrelse, eller medvirke hjælpende, undtagen med Understøttelse til et bestaaende Forsikringsfællesskab i Tilfælde, hvor overordentlige Naturbegivenheder paaføre det saa store Tab, som det bliver Interessenterne umuligt at dække.“

6. Foranstaltninger til Fiskeriets Ophjælpning ved Toldbegunstigelser.

Indledes, efter at de fornødne Oplysninger vare tilveiebragte, af Solst og Willumsen. Forhandlingen gav til Resultat, som følger:

„Kommissionen anbefaler, 1) at der tilstaaes Toldfrihed for Salt, som anvendes til Fisketilvirkning, samt 2) at Tolden paa Fiskegarn, farvede eller ikke farvede, ansættes til 3 Sk. pr. Pd.“